

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVII бр. 44 (1493) В. Търново, вторник, 11 април 1961 г. Цена 20 ст.

ОБЕЩАНИЕТО Е ЕДНАТА СТРАНА — ВАЖНО Е ИЗПЪЛНЕНИЕТО МУ!

Под ръководството на Окръжния комитет на БКП, на градските и общинските партийни комитети и първичните партийни организации, в началото на тази година трудовите колективи в окръга направиха оценка на своята миналогодишна работа.

Предприятия, като дърво-обработвателна фабрика „Победа“ и текстилната фабрика „Басил Коларов“ във В. Търново, промкомбинатите в Елене и Полски Тръмбеш и др., отчетоха, че са изпълнили обещанията си по всички показатели. Но редица предприятия не само че не удържаха на обещанията, но не изпълниха и плана по основните показатели.

През първото тримесечие на тази година се извърши широка организационна и масово-политическа работа за разпореждането на плана за 1961 година. Набелязани бяха много организационно-технически и партийно-политически мероприятия за разкриването на вътрешни резерви. В резултат на това бяха дадени нови социалистически обещания.

Текстилите от ф-ка „В. Мавриков“ — В. Търново обещават всеки работник да произведе над плана си продукция за 9,139 лв., да снижат сеоестойността на продукцията с 0.80 на сто при план 0.73 на сто, да преизпълнят плана за печалбата плана в натура, по обем и първо качество. Машиностроителите от завод „Червена звезда“ — Дебелец пък се задължават да реализират свръхпланова икономия от снижението себестойността на продукцията за 420,000 лв., да направят икономия на черни метали в размер на 200 тона, а с преизпълнение плана за рационализациите да надвишат планирания годишен икономически ефект с 550,000 лв. Трудовият колектив на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица обещава да повиши производствеността на труда с 1.44 на сто над плана.

Даването на обещанията обаче е само едната страна. Особено сега е партийните комитети и организации, стопанските ръководства, профсъюзните и младежките организации правилно да мобилизират и насочват усилията на хората за изпълнение на дадените обещания по всички показатели да се хванат съвсем отблизо с тази задача, да се отстранят формализма и прикритостта.

Най-важният показател, който обобщава най-цялостно дей-

ността, е производствеността на труда. Затова главното внимание трябва да бъде насочено към него. Резултатите от първото тримесечие показват, че възможностите не са малки. Този показател е изпълнен общо за промишлеността 108.1 на сто.

Във всяко предприятие не забавно трябва да се пристъпи към делово и практическо решаване на въпросите, свързани с производствеността на труда и със снижението себестойността на продукцията. За това е необходимо да се анализират всички фактори, които влияят за тяхното изпълнение и да се отстранят причините за неизпълнението.

Партийните комитети и организации трябва най-пълно да упражняват правата си на партийен контрол и да оказват близка помощ на стопанските и профсъюзните ръководства, като свързват партийно-политическата работа с непосредствените стопански задачи.

Обещанията задължават стопанските ръководства да насочват своите усилия към въпросите на техническия прогрес, към рационалното използване на съществуващата техника, към разширяване на рационализаторското движение, към по-нататъшното усъвършенстване и скъпяване на технологичните процеси, към цялостно подобряване организацията на работата.

Поетите социалистически задължения изискват да се поведе системна борба за икономии. Починавайки в „Работническо дело“ за икономия на всяка стотинка, на всеки грам, за всеки сантиметър и всяка минута има пряко отношение към увеличаване производствеността на труда.

Не може да се смята, че даден колектив изпълнява обещанията си, ако качеството на произвежданата от него продукция не отговаря на необходимите изисквания. Затова е необходимо във всяко предприятие да се създаде обстановка на непримиримост срещу произвеждането на лошо качествена продукция.

Въпросът за изпълнение на обещанията изисква нашите партийни, профсъюзни и комсомолски организации и стопански ръководства да се заемат по-отблизо с въпросите на съревнованието. Социалистическото съревнование, работата с новите почини и обмяната на положителния опит трябва да добият още по-копирет характер. В това отношение за разширяване инициативата на работниците и ръководителите на успешите важна

роля играе и

задача имат инженерно-техническите и ръководните кадри, икономистите от плановите и счетоводните служби. Те трябва да бъдат начело в борбата за икономии, да оказват не-престанна помощ за разширяване на новото, напредничавото, като им дават бързо икономическа обоснова и отчитат икономическия ефект.

За постигане на трайни и непрекъснати успехи в борбата за изпълнение на обещанията е необходимо масово-политическата работа да придобие още по-конкретен характер, да достигне до всеки работник и служител, да издига тяхното политическо съзнание и активност за ежедневна и непрекъсната борба за изпълнение и преизпълнение на поставените производствени задачи.

Чрез умело използване на критиката трябва да се отстраняват нередностите в производството, разхищението на материали, електроенергия, гориво и парични средства, производството на некачествена продукция.

За осигуряване изпълнението на обещанията отблизо трябва да се заемат и окръжните ръководства. Затова е необходимо не само да упражняват контрол, но и да оказват близка и компетентна помощ при решаване въпросите на производството.

Изпълнението на обещанията на отделните предприятия е решаващо условие за изпълнение на Обещанието на работниците, кооператорите, специалистите и служителите от промишлените предприятия и ТПК, селското стопанство, строителството, транспорта и търговията от окръга за 1961 година, дадено пред Централния комитет на БКП, публикувано в предния брой на в. „Борба“.

На упорита борба за осигуряване изпълнението на дадените обещания за преизпълнение на производствените планове за 1961 година! Пред големия Празник — Първи май — към нови още по-големи победи!

КЪМ ПЪРВИ МАЙ С ПО-ГОЛЕМИ ПОБЕДИ!

Конструкторите воюват за високото звание

По новому заработиха и другарите от конструкторския отдел на Държавния машиностроителен завод „Червена звезда“ — гара Дебелец. Те са решили да извоюват званието „Отдел за образцов социалистически труд“. Обещанието, което са дали, вече се превръща в действителност.

Конструкторите по стара традиция работят за оделотизиране на машините, за икономии от метал. От 1958 година насам те значително са оделотили някои машини. Асфалтобетонната уредба от 25 тона те направиха на 18 тона, телото на каменотрошачките 250/400 са намалили с около 700 кг, а телото на 15-метровата транспортна лентата от 2500 на 1200 кг.

Тази добра традиция конструкторите продължават и сега. Бетонобърчачката Б-11 и новият тип автоматична тухлорезачка, чийто модели сега

разработват, ще бъдат по-усъвършенствувани от сегашните, а при производството им ще се постигне значителна икономия на метал.

Конструкторите работят по-почина на нив. Тарарини. Те са поели шефство над шоссерските бригади на Кр. Чухлев, Ст. Кирилов, М. Енчев и Н. Димитров и помагат на шоссерите в повишаване на тяхната квалификация, разясняват им различни чертежи.

Особено големи грижи те полагат за рационализаторите, рационализаторските бригади и колективи. Не само това. Голяма част от членовете на отдела са рационализатори. В завода има около 20 работници-започници в Русенския техникум по машиностроение и 6-7 студенти-започници в Машинно-електротехнически институт в София, които често търсят помощта на конструкторите. На индивидуални

и колективни консултации им се разясняват най-различни въпроси по математика, машинни елементи, машинно чертане и др.

Освен това другарите от отдела са решили редовно да осигуряват лектори, помощници и нагледни материали за курсовете за квалификация в завода. Често тях ще ги видят да изнасят лекции в техническия кабинет или в учебната сталя.

Те се грижат и за своята квалификация. Успехите говорят, че конструкторите са решили твърдо да извоюват званието „Отдел за образцов социалистически труд“.

Гр. ПОПОВ

Предмайски напрегнати дни

Пролетта е обичайна с път хълмовете край текстилната фабрика „В. Мавриков“ — В. Търново. Лек вятрец разнася уловяващ аромат от дърветата, които навлиза и в заливите на новата предградина при монтажниците.

Рамдо да рамо, с пулса на пролетта монтажниците от текстилната фабрика в София, Бургас, Враца и В. Търново съблудват многобройни части в една машина, създават я, за да заки-нее в близки дни с песента на изприданите нишки.

А това ще бъде скоро. Наближава Първи май, а думата на монтажниците е, дотогава да видят машините в пробно действие.

Две бригади — на Григор Иванов и на Кръстьо Малков — са в съревнование. Табелата с имената на бригадите им — „Лесни“ и „Ракета“ — пречи-цават от един дарак на друг.

Появи ли се „Ракета“ — та нова машина бригадата „Лесни“ разбира, че трябва да побърза. За осем часа табелата им променят местата си два пъти, а в последните часове на работния ден вече кацват на трети дарак. Така и надиревера до 20 април те ще навият лентите от развличаваща гарнитура на последния дарак. А може би и по-рано.

След тях неотменно настъпват центровиците Янко Паунов, Иван Василев, Стойчо Лулчев, М. Краев и Енчо Енчев. Те работят бешувно и чевърсто, уверени, че до края на април ще изпълнят задачите си, стига само да не се бавят електротехниците! А те пък чакат строителите да направят подстанцията.

Монтажниците от групата на Дим. Стефанов вече са завършили основните монтажни работи и са дали „Зелена улица“ на

тези, които трябва да поставят тробоите и автоматиката.

По-спокойно е в цеха с ринговите машини. По тях се поставят последните дребни детайли и вретената. Бригадирът Кирил Симов гледа радостно стройните редици на ринговете и припомня, че са съвсем близо до целта. Скоро, много скоро ще звъннат вретената, ще запяват нишките. Той вече ги чува! А това чернооко момиче, което минава в момента край него, Айше Житова, заедно с другите девойки и жените, дошли преди два месеца да чистят от машинното масло детайлите, ще застане между ринговете.

Така хубаво ще бъде в новата предградина и затова така нетърпеливо очакват всички първия ден на май!

А. ГРОЗДАНОВА

Пред Пленума на ЦК на БКП по селското стопанство

Майстор на зелени квадрати

... Над Никопското поле трепка маранята на юнското слънце. Южноалто се е безбрежно царевично море. Един кооператор навлиза в големия царевичен блок. Спира се и нежно гали избуялите стройни стебла. После отправя взор напред, в ляво, в дясно, в диагонал, назад... А доде му очи видят все тия прави, идеално прави редове, все тия точни, идеално точни квадрати!

— Какво-о, любоваш ли й се? — продумва някой зад гърба му.

— Да-а! Хубава, чиста работа! Добър стопанин е нашият Стефан!

Да-наистина добър стопанин е Стефан Василев Отчев, тракторист в Никопската бригада на Ресенската МТС. 740 декара царевича зася той по квадратно-гнездовия начин през 1960 г. и я отгледа с голяма любов.

Сега е пролетта на 1961 г. В двора на МТС — Ресен, облечен в работни панталони и ватенка, седнал вече на своя мотор се готви за път из района директорът на станцията Илия Трифонов.

— За кого, за бай Стефана ли се интересувате? — отвърща набързо той. — Майстор, майстор ни е той, най-добрият майстор на квадратно-гнездовата сеитба в станцията, па даже и в окръга. Нали за това наградиха с 2,000 лева от Окръжния народен съвет комплексното звание на Стефан Отчев? От 740 декара, състоящо се от двама комунисти, — от него и тракториста Никола Гуглев, получи по 528 кг чисто зърно от декар. То струва на Ресенското стопанство само по 28 стотинки килограм. И естествено е да е така.

За механизирано окомплекване на един декар царевича, стопанството заплаща по 3.45 лева, а за ръчно окомплекване след машина — по 15.50 лева на декар. Така почти на един дъх директорът ме запозна с постиженията на звеното и се сготува, тъй като неотложна работа го теглеше в района.

... Над бригадния стан на

IV-та тракторно-комплексна бригада в с. Никоп, която се бори за званието „Бригада за образцов социалистически труд“ се ветрее алено-червено знаменце. На него ярко блестят буквите „Бригада — първенец“. Механизаторът Стефан Отчев подава дружески омаслената си здрава ръка и сърдечно казва: „Здравейте, ха добре дошли!“ И катъ, че ли някак си-виновно побързва да добави:

— Чакаме! Пригответе всичко за сеитбата, но земата май още е хладничка. Затова използвам времето да стегна вършачката, защото на лято пак ще вършея. А хубаво е отрано всичко да е готово.

Трудно беше на Стефан Отчев да се откъсне от работата, за да поговорим.

— В какво се крие майсторлъка за правите редове, за точните квадрати? — повтаря въпроса ми Стефан. Отчев и отговаря: — Трябва да е така, че аз оформям блока си в абсолютно точен правоъгълник. С крашниците и коше-тата се занимавам после. И най-важното, полагам лични усилия първата ми линия да бъде идеално права. Но че само първата. Аз изпраям и всяка следваща линия. Моят трактор върви не всякога там, откъдето е минал маркирът, защото маркирът често прави отклонения, които в следващия курс аз изпраям. И така поддържам винаги права линия по редовете. А когато се случат по големи отклонения, кривината аз изпраям не изведнъж, а в следващите две-три линии по малко.

Стана дума за увеличаване на добивите, за снижаване себестойността на продукцията. Тогав механизаторът добави: — Тази година ще засея и отгледам квадратно-гнездов по 600 декара царевича и 480 декара слънчоглед. Решил съм сега да работя на по-голяма скорост, а машината и прикритият ми инвентар да бъдат напълно стабилни, добре укрепени и безупречно ремонтирани. Но не е само това. Качеството на работата може още да бъде най-решаващото. За-

това аз строго ще спазвам всички агротехнически изисквания. Не ще ме е срам да питам, да се съветвам със специалистите.

Последните думи бай Стефан завърши, опипвайки механизмите на квадратно-гнездовата сеитба.

Рано тази утрин универсалът на бай Стефан излука припряно в двора на бригадния стан и повлече „Красная звезда“. В минута като мяко земя се очертах първите квадрати. А в сърцето на механизатора се търкулнаха първите бисерни зърна на надеждата за по-хубави успехи от ланшните.

Г. МУСИНКИ

Сега се слагат основите

Вече трети ден по бловете на Държавното земеделско стопанство в Горна Оряховица механизаторите сеят царевича за зърно и за фураж. Засети са успешно и първите 250 декара по квадратно-гнездовия начин. Сега се с висококачествени хибридни семена от сортовете „Висконзин-461-АА“ и „ВНР — 42“.

Агрономът — управител на филиал в Тузлу-алан обща да получи от зачислените му площи средно по 350 кг царевича от декар, а тоя на филиала в Присово — по 500 кг среден добив. В отговор на техните обещания директорът на стопанството Николай Петков им обяви съревнование, което се задължи да произведе от 500 декара по 500 килограм. По такъв начин ръководителите — специалистите в стопанството се присъединиха към общия призив на агрономите в страната и окръга. За изпълнение на това обещание те полагат основите още от сега, с образцовата сеитба.

Ил. Генов, дописник

Започнаха сеитбата на царевича и механизаторите в с. Обединение. Още през първия ден трактористът Р. Тодоров зася редово 150 декара царевича.

Днес, утре ще навлезе в блоковете, определени за квадратно — гнездова сеитба и механизаторът П. Ганев. Те са подготвени образцово и почистили добре от храсти, дървета и чукари.

И. Карацалиев, дописник

СВЕДЕНИЕ

за сеитбата на царевича към 9 април 1961 г.

М.Т.С.	План	Изпълнено	В т.т. %
Търново	24,250	2,460	150
П. Тръмбеш	37,895	1,400	120
Павликени	37,827	900	—
Карансева	29,500	880	—
Елена	10,000	310	—
Г. Оряховица	34,700	300	270
Ресен	15,925	110	110
Алексово	20,000	100	—
Свишов	25,950	—	—
Стражица	14,250	—	—
Камени	18,700	—	—
Сухиндол	20,415	—	—
Всичко	289,412	6,460	650

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ЦК НА БКП ПО СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

НАШАТА БРИГАДА

Четири бракувани трактори ще поливат и орат

Главният майстор Христо Събев край преустройвания трактор
Снимка: Ив. Воденичаров

В Машинно-тракторната станция в с. Ресен отделили са три бракувани трактора „Диринг“ и се очаква бракуването още на един. На механизаторите не им се предават тия машини за старо желязо. И защо? Шаситата, скоростните кутии, кормилните уредби са здрави. Де да имаше по един мотор! Каквато голяма нужда има станцията от средни машини — четири трактора ще бъдат голяма помощ.

Но мотори нямаше, а тракторите си стояха. През февруари в станцията стоварили държавни инсталации. Струпа се целият

колкото да ги гледа. Очите зазираха по новите български дизелови мотори за помпи. Един прочете:

— Четиридесет конски сили! — Тамам за диринците! — обади се друг.

И сякаш това беше сигнал. Главният майстор Христо Събев скрито премери размерите на мотора, после огледа коритото на диринговото шаси и надежда го овладя. Сподели с ръководителите на станцията, с рационализатора Радослав Ненков. Всички заговориха на тая тема: да се използват моторите на държавните инсталации за пускане на тракторите, като се приспособи и прикчането на помпите, които има нужда от тях. Така, вместо да работят само по 20 дни в годината, моторите ще помогнат в механизирания обработката на земеделските култури, като извършват и работата, за която са предназначени. Дават за поливането ще бъдат още по-пригодни, защото ще са по-малки, самоходни помпи.

И не само се заговориха. Пристигна към работа. След като Христо Събев измери ръста на един от моторите, поиска да му чуе и гласа. Изчистиха го дооре, заредиха го и още с включването той забумта.

— Хубаво пее! Пък и не се нуждае от загряване. Добре са го измайсторили нашите. Хубав дизел! — каза главният майстор.

Мериха, чукаха, струваха — пригодиха леглото на мотора. Доста трудно беше разрешението на амбицията, но и с него сполучиха. Вечно друго приго-

диха. Разрешиха и въпроса за прикачането на помпата за държавната инсталация с помпите. То ще става за 15—20 минути. Остава да приготвят и кормилната уредба, тъй като дизеловия мотор пада по-лесно. Но това вече не е голяма трудност.

Христо Събев и Радослав Ненков са дали дума на Първи май да манифестира и тракторът — помпа.

— То, ако само това ни е работата, и по-рано ще стане, — говори Христо Събев. — Пък както наблюдава Пленумът на Централния комитет, ни се иска да посием срона. Ще видим!

Вече обмислят и с каква боя ще го боядисат. Пък ще смеят и железните козелета на „Диринг“ с джанти и гумени козелета от „Зетор“ — 25 К. Така тракторът ще стане още по-бърз. Оборотите ще се увеличат и от смяната на козелетата и от новия мотор, който е с 8 конски сили по-мощен от оригиналния.

Четири бракувани машини ще влязат в непродължително време в действие. И ще служат още по-добре и за повече работи. Ще служат и по-евтино защото натоварен „Диринг“ горят по 10 кг газ на час, а новият му дизелов мотор изгаря по 8 кг нефт. И по-малко, и по-евтино гориво.

Какво ли не създава творческата мисъл на свободния човек! Тя възрава в него на благоденствието на народа в действителните резерви, които ни заобикалят.

Хр. консулков

В ПРЕДАЙЛСКА НАДПРЕВАРА

В ДЗС — с. Тузлу алаж и в районното стопанство е основен страшен.

Благодарение на добрите работници, запланираните за първото тримесечие на тази година 44 тона мляко са преизпълнени с 8 тона.

По план тази година ДЗС трябва да произведе 149 тона месо от телата. Вече са предадени на държавата близо 40 тона. Добро впечатление правят икономичното изграждане на фуражите, така че да стигнат до започване на пашата.

Телетата и кравите са в много добро състояние. Средният дневен прираст при телетата вече достига 800 грама. Заболяванията са извънредно рядко; това показва и книгата за писване на ветеринарните прегледи.

Хубаво впечатление правят редовно и точно водените планграфични за продукцията. Те улесняват краварите, телчарите

Н. Петров, дописник

Трета бригада начело

На всеки петнадесет дена в района на кооперативното стопанство „Г. Димитров“ — с. Карансен се свиква съвещание на селскостопанския актив.

Пред който се отчитат и поставят за изпълнение селскостопанските задачи. Това до голя-

ма степен спомогат за спрочното и качествено изпълнение на плановите на бригадите.

Между бригадите се води съревнование за най-срочно и качествено изпълнение на поставените задачи. На 1 април на съвещанието се отчете, че третата бригада от с. Карансен е облагоуредила 180,000 пръчки, отгребани са 439 декара лозя.

С това бригадата застава на първо място в стопанството. От името на бригадата бригадирът Кирил Мустев обеща да се борят през тази година за още по-високи добиви, като от 1905 декара пшеница ще се стремят да получат средно по 250 килограма пшеница, от 235 декара захарно цвекло — средно по 3500 кг на декар, по 120 кг памук от декар и др.

Ф. Атанасов, дописник

Нови овощни насаждения

Михалските кооператори оцелиха ползата от овощните насаждения и решиха тази пролет да засадят още 40 декара площи. Избрано беше подходящо място близо до вода. Вече се маркира мястото и за сажат сортовете Кармен, Майски цвят, Елбурта и др.

През есента площи на младите овощни насаждения ще бъдат засадени с ягоди.

И. Дерменджиев

Строителите напредват

Усилената работа кипи на новостроящия се триетажен Електротехникум в Г. Оряховица. Всеки ден строителите изпълняват трудовите си норми над 115% и правилно използват материалите. В момента взрват с изграждането на третия етаж. Виедрина е и рационализация — самозасиваща се кофа, с която ударно работи хаселхистът Марин Пенчев. Рационализацията му икономиса хиляди лева.

Винаги с чиста и изправна машина работи Любен Ми-

Нашата бригада за образцов социалистически труд в карамелажния отдел на Бонбонната фабрика — Държавни захарни заводи — Г. Оряховица се състои от 20 човека. Повече от половината членове на бригадата са работили над 20 години във фабриката. Това означава, че повече са възрастни другарки, но работят като младежи по новому.

Преди извоюване званието „бригада за образцов социалистически труд“ всяка работничка работеше сама за себе си. И се задоволяваха и с малките постижения. Сега, обаче, сме обещали да изпълняваме трудовите си норми за 7 часа.

Още на следващия ден започнахме школа, на която най-сръчните другарки си предадоха опита. Резултатите не закъсияха. Още първия месец не постигнахме висока производителност. При обещане 7 часа, нормата изпълнихме за 6,30. Сега това постигаме дори за 6 часа и 12 минути.

Освен постигане на висока производителност на труда и добро качество ние се учим и живеем по социалистически. За всички нас е закон девизът: „Всички за един и един за всички“. Това оказва влияние в създаването на добри другарски отношения помежду ни. Докато преди всяка, забяла глава над своята работа, гледаше как по-скоро да дойде края на работното време да си иде в къщи и там да се унесе в своите семейни грижи, то сега е съвсем друго. Почти всеки обед се събираме и четем различни статии, от които можем да извлечем полза за нашата производствена работа. От следенето на пресата на всеки един от бригадата е ясно какво е международното и вътрешното положение. Редовното посещаване колективно на филми, театри, оперети, колективното чувстване на рождени дни на сплотиха в едно. Когато празнувахме петдесетгодишнината на нашата другарка Недка Пожарова, тя ни посрещна просъзнала от радост и каза: „Благодаря ви, другарки, за посещението. Аз съм на 50 години, но за пръв път в живота си чувствам рожден ден. И то така хубаво! Никога няма да забравя този ден!“

Бригадата не поднесе радост само на нея. По същия начин със скромни подаръци ние посетихме и другарките Елена Минчева, Катя Янакиева, Радка Стоянова, Виолета Бояджиева и други.

Нашата бригада излиза с програма по заводската радиоуредба.

Редовно даваме предложения за подобряване на работата във фабриката.

Всеки член на бригадата работи по почина Вошини, като поддържа висока култура на работното място. Освен това не сме имали рекламации за лошо качество. За това спомогат съвещанията по качеството, които провеждаме редовно и най-вече високата съзнателност и чувство на отговорност пред колектива.

За добрите успехи спомогат и постоянната помощ, оказвана от партиното, профсъюзното и административното ръководство.

Гроздана К. АСПАРУХОВА

ръководител на бригада за образцов социалистически труд в Бонбонната фабрика на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица

ПО ЧИТАТЕЛСКИ ПИСМА

Защо не остане само хубавото?

„Една вечер пътувах от Савомодене за В. Търново — пишете до редакцията Йордан Ко-паранов. — Настояща ме една реисова кола и като прочетох „служебен“ малко се поточах. Но на 10—15 метра от мен колата спря. Вратата се отвори и кондукторката Елена Саво-ла ме покани веселиво. Във В. Търново благодарих искрено на шофьора и кондукторката от кола 22—42.“

А то какво споделя с читателите и един гражданин, който е пътувал в края на март с кола № 6 от ДАП — Елена. „Благодаря на шофьора Иван Йорданов Генов и на кондуктора Никола Ковачев. Пътувах от Елена за Г. Оряховица и не чух груба дума, а на спирка Мерида се възхитих от тях. В колата нямаше място, но щом се качи една стара жена, кондукторът Ковачев стана и предложи своето място. Одобрителните погледи на пътниците в колата бяха за него похвалата.“

На пътника Столи Петров му направило впечатление веселивостта и вниманието към пътниците от страна на кондуктора и шофьора на реисовата кола 07—03, която пътува от В. Търново за П. Тръмбеш.

За съжаление често в автобусите се наблюдават неприятни есцени и се разменят остри думи.

За един такъв случай разказва гражданинът Сава Събев от с. Първомайци: „На 29 март в 17.15 часа от гр. Горна Оряховица за с. Първомайци бе пусната само една реисова кола за превозване на пътниците. При гарага настана безскакъв сигнал с отворена врата. Контролният орган от ДАП — Горна Оряховица Еню Георгиев, седнал удобно на предната седалка, емство да се намеси за по-бързото настаняване на пътниците, остана напълно бездъшев. Др. Георгиев стана от мястото си и каза на Димитър Йоргов Такиев, който питаше защо е само една колата: „Това не е

твоя работа“ и други невежливи изрази.

Гражданинът Йордан Г. Димитров от с. Средно село е пътувал в първите дни на март до с. Златарица по служебна работа. Селото му се намира на десетина километра от спирката в с. Разсоха и станал в ранни зори, за да стигне за реиса в 7 часа сутринта. Колата с № 19—25 от с. Стеврек пристигнала в с. Разсоха и от нея слезли група ученици за прогимназията в Разсоха. „Зарадвахме се, — сподели пътникът, — но кондукторът се изправи на вратата и въве пътници само за В. Търново. А в колата имаше около 10 свободни места. Даже шофьорът упрекна кондуктора, че напразно употребява, без да ги мисли за хората, които идват от толкова далеко. След като потегли колата, кондукторът поиска да си платим до В. Търново. Повторих му, че за Златарица отивам. Тези мои думи сякаш го ужалиха и той скочи върху мене с най-гръбото си държание: „Слизай!“ — изкомандува той — и то в движение!“

Понякога неприятностите започват още на спирката. На „Бърдушна кория“, където чакат кооператори от селата Буйнови и Невежи, Горското стопанство построило много хубава барака, покриха я с мушам, но времето я развали. А и никой повече не се погрижи за бараката. „Поправката и — заключаваше в писмото си дописникът Ц. Никифоров — няма да струва много. Общинският съвет в Буйнови, съвместно с Горското стопанство и ДАП — Елена трябва да ремонтира бараката, без да отгатват Подслон е нужен винаги!“

По автолинията В. Търново — с. Килифарево се пускат често коли, които обслужват градските линии. В колата влизат толкова пътници, колкото се поберат. Не е обаче така при междуградските коли. За тях се дават толкова билети, колкото са местата. А защо е необходимо да се пускат различни коли? „По-правилно би било да се движат колите на градския автотранспорт — предлага читател Г. Манев — и пътниците да получават билети си в колата.“ Необходимо е тощо да се спазва разписание. Реисът в 8.30 ч. винаги тръгва с половин час закъснение.

Както се вижда, читателите пишат за хубавото и лошото. Но защо не се ликвидират нежеланите и лошите прояви в автотранспорта?

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 44 от 11. IV. 1961 г.

ГРИЖИ ЗА ЦВЕКЛОТО ПРЕЗ ВЕГЕТАЦИЯТА

Високи и сигурни добиви от захарното цвекло могат да се получат само при спазване на агротехническите изисквания при отглеждането му.

От голямо значение за развитието на цвеклото е сляпата копан. Най-подходящ момент за извършването ѝ е, когато се осиринят редовете на посев. Отлагането ѝ за по-късно при похват на първата двойна истински листа намалява добива с около 200 кг на декар. Уместно е при сляпата копан, с напънати семената да се попълнят и празните места в редовете.

Важно мероприятие, което е от решаващо значение за добива е разреждането. Първичните цвеклопроизводители извършват разреждането като самостоятелно мероприятие, при което се прави индивидуален подбор на растенията, като се оставят най-силните и добре развити. Уместно е разреждането да се извърши във фаза на първия чифт истински листа. Установено е, че при забавяне на разреждането добивът ежедневно намалява с около 70 кг на декар, а при по-голямо забавяне се получава така нареченото „изтегляне“ на цвеклото, в резултат на което добивът и захарността чувствително намаляват. При изтегляне на цвеклото нови листа не се развиват, а на развитите се се удължават дръжките без да им нарастват пестрите.

Следващата грижа за цвеклото е проверката и окопаването.

Целта на проверката е да се отстранят случайно останалите на места по две растения, като едновременно с това се окопават междуредията с машина и на ръка в редовете. Почвите и особено безструктурните, под влиянието на валежите и собствената си тежест силно се уплътняват и корисват, в резултат на което се засилва изпарението. Посеви, останали не-окопани след проверката, имен-но заради това дават чувствително ниски добиви. Окопаваната трябва да спрат, когато листната маса закрие утарта. В края на август долните листа на цвеклото окопават и редовете се очертават. Ако в този момент се окопае 1—2 пъти особено при поливни условия, то цвеклото се отплаща с допълнително увеличение на добива и повишаване захарността на кореноплодите. Добивът по това време, при всяка копан се увеличава средно с 200—250 кг на декар. Допълнителни окопавания трябва да се извършват след всеки по-значителен дъжд и поливка.

НАПОЯВАНЕ НА ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО
От изведените опити е установено, че при една поливка добивите се увеличават с 430 кг на декар, а при три поливки увеличението стига до 2200 кг на декар. Това ясно показва, че напояването е икономически много изгодно мероприятие и трябва да се прилага.

Самостоятелно мероприятие, при което се прави индивидуален подбор на растенията, като се оставят най-силните и добре развити. Уместно е разреждането да се извърши във фаза на първия чифт истински листа. Установено е, че при забавяне на разреждането добивът ежедневно намалява с около 70 кг на декар, а при по-голямо забавяне се получава така нареченото „изтегляне“ на цвеклото, в резултат на което добивът и захарността чувствително намаляват. При изтегляне на цвеклото нови листа не се развиват, а на развитите се се удължават дръжките без да им нарастват пестрите.

ПОДХРАНВАНЕ НА ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО

За да се доставят на младите, неукрепнали още растения достатъчно количество и лесно усвояеми хранителни вещества, още при първата копан се внасят по 6—8 кг на декар амониакселит и 12—15 кг суперфосфат. Второто подхранване става със същите количества гореве при втората копан. Най-добри резултати се получават от подхранването, когато торовете се внасят близо до редовете на дълбочина 6—8 см.

Самостоятелно мероприятие, при което се прави индивидуален подбор на растенията, като се оставят най-силните и добре развити. Уместно е разреждането да се извърши във фаза на първия чифт истински листа. Установено е, че при забавяне на разреждането добивът ежедневно намалява с около 70 кг на декар, а при по-голямо забавяне се получава така нареченото „изтегляне“ на цвеклото, в резултат на което добивът и захарността чувствително намаляват. При изтегляне на цвеклото нови листа не се развиват, а на развитите се се удължават дръжките без да им нарастват пестрите.

Б. ЛИЧЕВ

директор на Хидромелиоративната опитна станция — Плевнели

Една от комсомолките, която работи във фермите на ТКЗС в с. Вълбовица, е Донка Иванова Георгиева. На 15 години тя става пиларка. Малкият пилет вече са на 2 месеца. Донка е допуснала минимална смъртност.
Снимка: З. Захариев

Ст. НИКОЛОВ

агроном при Хидромелиоративната опитна станция — Плевнели

Спомени

Днес е Международният ден на бившите политзатворници, концлагеристи и пострадалите от фашизма. На този ден преди 16 години мъченически изтезаха ватиканските изследователи антифашистките изследователи на лагерите на смъртта Бухенвалд и излязоха на свобода.

Под пилоти на победоносните светски войски фашизмът беше срутен и от полицейските участници, затворите и концлагерите излязоха милиони самостоителни души в света.

Тези вечер в 1930 часа, Окръжният и Градският комитети на БКП и Окръжният комитет на бойците против фашизма в с. В. Търново устройват по този случай в Дома на Народно-армията тържествено събрание. Доклад ще изнесе членът на Окръжния комитет на БКП Георги Рабиров.

Посиват се гражданите да посетят събранията.

Жажда и глад

Храната ставаше все по-тънка. Топла храна получаваше много рядко. Наистина от кухнята изпращаха храната топла, но Зомер, а и Пениш обичаха да оставят канчетата час-два пред затворената врата на килията, докато аз ходех напред-назад из килията си и копнех за малкото храна. Освен това любим метод на Зомер беше да сипва сол в яденето. От това то ставаше съвсем непотребно. Но какво да се прави? Да не ядеш изначално мъртвен глад и халюцинации, а да ядеш означава да полудяваш от жажда. Трябваше да ям, не биваше сам да се изтощаваш. Но жаждата, невъобразимата жажда! Даваха само половин литър кафе за двадесет и четири часа. Как да издържиш тялото с толкова малко течност?

И хляб даваха все по-малко: на края два резена за цял ден. Единия резен изяж-

дах сутрин, другия слагаш върху малката полчка с твърдо, то намерение да не го пияш преди 12 часа на обяд. Трябваше точно да разпределям, не можахме другояче. И така аз ходех от 7 часа сутрин до 12 часа на обяд напред-назад, постоянно поглеждах към полчката и правех мили очи на резена хляб. Да се издържат цели пет часа при големия глад — това беше тежка борба, която трябваше да води със себе си. Малко преди 12 обаче — знаех точно кога е 12 часът, защото тогава се върнаха част от лагеристите — ми идеше да капулирам.

Казваше си: „Знаеш ли, Жак, всъщност е безразлично дали ще издържиш резена хляб десет минути по-рано или по-късно.“ Но веднага възразявах: „Не, дума да не става за капитулация! Ще издържиш и тези няколко минути.“ Така беше ден след ден.

И все пак гладът беше

древна работа в сравнение с мъртвения глад. Да разпределиш половин литър кафе на мънички глътки за през целия ден беше вече мъничко геройство.

Веднаж, когато Роман временно беше поставен в моята килия и ние не можахме вече да използваме горното, започнахме да урината в каната за кафе. Този ден яденето пак беше преследено и ние умирахме от жажда. Тогава Роман ми каза: „Не мога вече да понасям. Жак, не ми се сърди и не ме трезирай да пиша урината.“ Аз поклатих глава. „Роман... от това само ще очакваме още повече.“ — „Да, ама трябва да пиша нещо, Жак, трябва да погълна нещо гечко!“

И така пише собствената си урина.

(Из книгата „Бухенвалд над съдбата“ от Янко Хулиан. В която са изказани смелите за дните прекарани в концлагерите. Милушаузен и Бухенвалд)

Кошмарни дни

Цялата барака бе изпълнена с четирисетстотин дървени настилки, до които тук-там излязоха разкъсани пламения. Някои нямаше легло и всеки лягаше където намери. Първата вечер спяхме на земята. Върху легло и бълхи като мравки ни нападаха отсякде. В мрака, при оскъдното осветление на електрическа лампа, измъчените хора водеха непрекъсната борба с паразитите. Всичко тиеше в мърсотия. За лични грижи нямаше време, не се даваше и възможност.

Заредиха се страшни, тревожни дни. Още на другия ден нашата група беше изпратена на тежка физическа работа. Пренасяхме готови бетонни елементи на гръб на около 2—3 км разстояние. Горко на този, който изпусне тогата от гръба си! Върху него се изсипаха удари и ритници. Привечер, когато канали от умора се връщахме в бараките, поехме по задължение, за да слушаме „свободния“ свят на нашата песен и да се поддържаме илюзията, че все още живеем човешки.

Часовете за вечерния „Апел-проверка“ бяха най-тежките. През студентите зимни вечери в общия двор на площадката се стрелваха всички лагеристи. Пренасяхме дълго, мъчително време, в пълно мълчание. Чуваше се само тракането на дървените обувки на пренасящите, ни от студ краля. Някаква дреболия, пропуск на наши другар са достатъчен повод за безкрайно разпитване, разпитване. От време на време тишината се разричаше от плещенето на гуми. Или бич по гръба на някой от нас или от шума на падащи в безсъзнание, измъчен от дългия престой, нещастник. Това доставяше извънредно голямо удоволствие на охраняващите ни есесовци.

Гладът, физическото изтощение и безочовното отношение отнеха трима наши другари: Койчо Койчев от с. Загора, Васил Дичев от с. Църклияно — Русенско и Карл Андреев от София. И днес край Родоберг, ступени средни цветя, се виждат надгробните плочи на тримата трагично загинали наши другари жертви на фашизма.

Нова тревога ни обхвана, когато се получи нареждане да бъдем преместени в „Бухенвалд“, разположен на осем километра от Ваймар, в планината Етерсберг.

Лагертът заемаше около един квадратен километър площ, оградена с бодлива тел, през която протичаха електрически ток с високо напрежение и с няколко охранителни полиси. През нощта той се осветяваше с малки лампички и прожектори от триметровите на бодливите кули. Специална и.п. линия и така нареченото „шосе на кръвта“ водеше към него. Лагертът се разделяше на „Малки“ и „Голям“. Ние бяхме в „Малкия лагер“. Мъчно е да се намери език на земното кълбо, с който да се

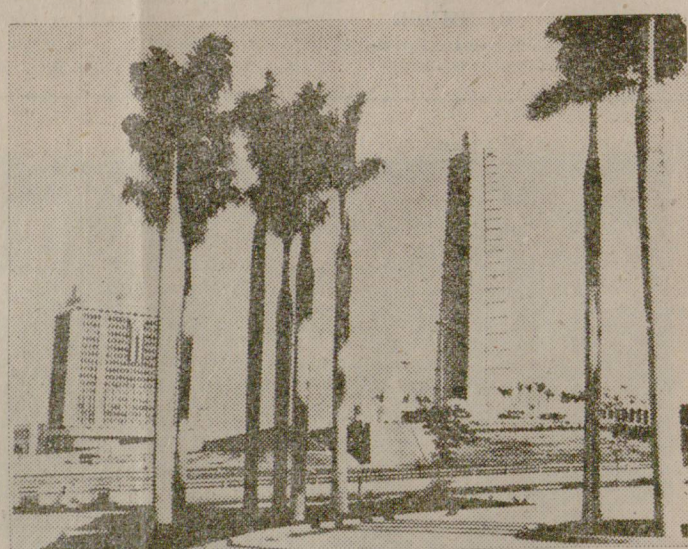
предадат ужасите, които преживяхме. В старите конски яхри, оградени с двойна телена мрежа, живееха хиляди хора от всички националности. В един блок се натъпсваха средно над 1.000 души. Блокчето бяха толкова тесни и така препълнени с хора, че животът протичаше на дървените няколкоостанки нарове, на които се хранехме и спяхме. По пода, по леглата, по стени, по подметките бяха лизали всички паразити, мърсови, неизмити, окъсани, неоръсени, вонихме от мърсотия. На десетина души се падаше една завивка, а нощите бяха мразовити. Петист тиф, дизентерия, коремни тиф, вилнеха смъртосно между нас. Десетки издъхваха там, където стояха и лежах.

Веднаж притискайки вислиците по тялото ми дрипни, приключиха с желание да се позатоля и отидна, но върху гръба ми заплюна „капосият“ камшик. Вдигнах поглед и гледах наповиците тичащо бесни. Всички трябваше да бъдат на крак, никой не извършил престъпление! Пред нас се изправяше немощен човек, потънал в ужасна мърсотия, кръвясалите му от тежките страдания очи, все още даваха признаци на живот, по лицето му се четеше тежка нечак. „Съблечи се гол!“ — се чу командата, която в следващия момент бе заглушена от жестоките удари, които като дъжд се сипаха върху измръсващото тяло. Зъбите ми тракаха от ужас. От тялото на нещастния човек блина кръв. Той бе повален на земята и лежеше в абсолютна немощ. Мнозина извързваха глупости, не можах да издържам. Такива бяха дните в „Малкия лагер“ — кошмарни безнадёжни, смъртоносни. Но искра от надежда проблясна у нас, когато двама другари от вътрешната целагала организация ни посетиха и обещаха да ни изтеглят на етапи в „Големия лагер“, където животът бе по-човешки. Наистина още на другия ден осем души от нас, между които и аз, преминахме нелегално в „Големия лагер“ в блок №45. Другите останаха в „Малкия“, а ние повече не се видяхме. Нито един от тях не е жив.

При какви обстоятелства са загинали днес никой не знае. Благодарение на мъдрото и тактично ръководство на централното нелегално интернационално политическо бюро, независимо от тежките жертви, дочакахме мечтаната свобода и тя дойде на 11 април 1945 година. Тоя ден е обявен за Международен ден на борбата против фашизма.

Днес в Бухенвалд е изграден величествен паметник в чест на загиналите в антифашистката борба достойни синове на човечеството и на помня за мракобесията на хитлеризма.

ниж. Дим. ДИЧКОВ
бивш политзатворник в Бухенвалд и активен борец против фашизма и капитализма

Площадът на Републиката в столицата на Куба — Хавана
БТА — Пресфотото

В Чили индексът за манифактурното индустриално производство е спаднал през 1960 г. с 2,3 на сто в сравнение с предишната година. Производството на мед се е увеличило съвсем малко, като средното месечно производство за първите осем месеца на 1960 г. е достигнало 43.300 тона срещу 42.700 тона през 1959 г. По следните сведения говорят, че броят на безработните много се е увеличил.

В Мексико националното производство на блага и услуги се е увеличило с 5,7 на сто в сравнение с 1959 година. До голяма степен благодарение на съществено увеличение на обществените инвестиции. Според сведения на Банко де Мексико, индустриалното производство се е увеличило с 8,4 на сто. Селскостопанското производство е запазило същото равнище, като обаче износът се е увеличил с 22 на сто — увеличаване, което не само се дължи на това, че Мексико про-

даде на Съединените щати своите излизни количества захар — тъй като кубинската квота бе отрязана, — но и стана за сметка на производството на храни и други продукти за вътрешна консумация. Цените се увеличиха средно с пет на сто.

Докато Латинска Америка — с изключение, разбира се, на нашата страна (Б. Р. Куба) — продължава да бъде привързана за тираниите на добрия чичо Сам, нейният основен икономически проблем ще бъде непрекъснатото спадане на цените на външния пазар. През периода 1953 — 1958 година, външнотърговските цени бяха намалени с 12 на сто, а през 1959 година бе отбелязано ново намаление с 8,4 на сто, на средните цени, определени за основните продукти на латиноамериканските страни. Според предварителните данни, през 1960 г. това положение никак не се е променило.

(Из културния „Нагласа де ой“ от 9 март 1961 г.)

ФИЗИКУЛТУРА

ЗА ПЪРВЕНСТВО В „Б“ РГФ

Заслужена победа

В неделя в София „Локомотив“ — Г. Оряховица се срещна с отбора на „Академик“ — София.

Първите 15 минути „Локомотив“ загряха слабо, в резултат на което получиха два гола в собствената си врата. Постепенно те се оживиха и

Несполуки на „Етър“, победа за „Академик“

Какви са най-характерните особености от срещата на „Етър“ със „Спартак“ Плевен. Направи рядко впечатление добрата морална подготовка на търновските състезатели. Те излязоха мобилизирани, и макар и на чужд терен, поеха борбата мъжествено и я отстояваха докрай. Въпреки загубата на отбора, те доказаха, че са способни и на чужд терен и срещу твърде сериозен противник да завоюват победа. Защото загубата на отбора с 2:1 е резултат пред всичко на грубите грешки, които вратарят А. Митов допуска. Състезателите вложиха много сили, играха с много амбиция и голям жар.

Силно впечатление направи Т. Маринов, който преодоля Цоловски (4 — Спартак) със

Отличен или слаб?

Тренорският съвет при футболния отбор на физкултурното дружество „Етър“ направи оценки за представянето на отделните състезатели от отбора в срещата със „Спартак“ — Плевен. Ето оценките: А. Митов (1) — 2, А. Ахмедов (2) — 5, П. Ценов

Окръжно средношколко първенство по баскетбол

В събота и неделя във В. Търново, се състоя окръжното средношколко първенство по баскетбол. Взеха участие отборите от девойки и юноши на средните политтехнически училища в Г. Оряховица, П. Търново и юноши от Павликени. Павликеници поведоха резултата и често, аплодирани, бързо напредваха, но не можаха да издържат на темпото, което младите средношколци от В. Търново, наложиха, допущаха много грешки в стрелбата. Краят дойде при резултат 85:50 (44:33) за В. Търново.

Най-голям интерес предизвика срещата между юношите на В. Търново и Павликени. Павликеници поведоха резултата и често, аплодирани, бързо напредваха, но не можаха да издържат на темпото, което младите средношколци от В. Търново, наложиха, допущаха много грешки в стрелбата. Краят дойде при резултат 85:50 (44:33) за В. Търново.

ТАБЛИЦА

за класиране на отборите по футбол от „А“ окръжна група след 21-вия кръг от окръжното първенство към 9 април 1961 год.

Отбори	мачове	голове	точки
1. „Ц. Панков“ Мор.	21	58:16	32
2. „Бевей“ Елена	21	62:29	31
3. „Ж. Лепо, гара Г. О.“	21	50:36	28
4. „Голбух“ Димча	21	42:27	27
5. ДЗЗ, Г. Оряховица	21	51:33	27
6. „Б. Киро“ Б. черк.	21	41:28	27
7. „Пробив“ О. Мор	21	43:33	23
8. „Левски“ П. Гръм.	21	47:41	23
9. „Янтра“ Драган.	21	44:44	20
10. „Ботев“ Златарица	21	37:45	19
11. „Лозен“ Сухиндол	21	39:46	18
12. „Етър“ III Лел.	21	37:56	16
13. „Левски“ Стражица	21	30:53	17
14. „Н. Августин“ Др.	21	30:53	13
15. „Победа“, Кесарево	21	29:50	10
16. ДМЗ, Дебелец	21	7:55	5

ПОПРАВКА

В публикувания материал „Какво го сееш, какво никне“ в брой 43 са критикувани неоснователно другарите от Делно „Зеленчукови семена“ в Г. Оряховица. Фактическите изводи за обкриването на смената са бригадирът и звановодите в зеленчуковата бригада с. Минда.

На виновния редакционен работник е подирена отговорност.

ДИП „ПЪРВИ МАЙ“

с. ПЛАЧКОВЦИ, Габровски окръг

ТЪРСИ РАБОТНИЦИ

банцигари, циркуляристи, бълбачи, чукачки на амбалаж и общи работници.

Заплащане по следно-разрядната система. Към предприемците има добре уреден работнически стол. Предприятието съдейства за осигуряване квартири.

Желаещите да постъпят на работа да се отнесат до ръководството на предприятието.

АДРЕСА РЕДАКЦИЯ: Вестник „Добро“ — В. Търново ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: 1-а редакция — 4-38; зам. гл. редактор — 35-38; отел „Партизани“ — 25-27; отел „Народно стопанство“ — 24-59; отел „Културна и спортна организация“ — 31-41; съобщителство — 31-41; канцелария — 31-25

На международни теми

Вратите за преговори са отворени

Съветският съюз неведнъж е предлагал конкретни, конструктивни и реални мерки за мирно разрешаване на лаоската криза. В декларацията си от 13 февруари съветското правителство настоя да се свикне международно съвещание по лаоския проблем. Тази инициатива бе подкрепена от редица страни, заинтересовани от мира и сигурността в Азия. Някои западни държави обаче продължиха да изчакват, да бавят и отлагат отговората си, надявайки се метежниците в Лаос да надделат над патриотите. Състоялата се неотдавна среща на командващите въоръжените сили на САЩ в Тихия океан Фелт с главата на предателите Фузи Носаван целеше да им вдъхне кураж, да ги подтикне към нови действия. Междувременно Вашингтон засилил оръжейните доставки в Лаос, а на сесията на СЕАТО беше разискван и план за пряка и отворена военна намеса в страната.

Патриотичните сили в Лаос напредваха неудържимо. Национално-освободителното движение в страната се разрастваше още повече. Развитието на гражданската война не оправда очакванията на някои западни държави. Безспорните успехи на правителствените войски и на силите на Патет Лао принудиха Англия да отговори на последното съветско предложение за уреждане на положението в Лаос. В английската нота бе посочено, че британското правителство е съгласно да се състои конференция за Лаос, като поиска

независимо да бъде прекратен и огънат. Съветското правителство веднага изпрати паметна бележка до правителството на Англия, в която се отнесе положително към предложението за свикане на международно съвещание да се обхванат с апел да се прекратят сраженията в Лаос и предложени в началото на април в Пном-Пен да се свика съвещание.

Новата стъпка на съветското правителство за мирно уреждане на положението в Лаос намери твърде благоприятен отклик в целия свят. Под заглавие „Великденското яйце на Хрущов“ вестник „Дейли Мирър“ пише: „Тази конференция може да даде възможност да се направи голяма крачка към премахване на студената война“. Самото английско правителство окачестви новия миротворен акт на съветското правителство, като „насърчителен“. А и Кенеди призна, че отговорът на съветското правителство е ясно нова и полезна стъпка към мирното уреждане на тази потенциално опасна ситуация.

Благоприятни са наистина преценките на Запада за новия миролюбив жест на Съветския съюз. Пролитчава ли обаче в тях искрено желание да се установи мир в Лаос, да се запази единството на цялостта и независимостта на страната? Някои западни вестници вече загатват, че САЩ и Англия не били склонни да участвуват в международна конференция по лаоския въпрос, докато спирането на огъ-

ни не бъде обяснено и проведено от контролна комисия. Съвършено ясно е уговорката. Официалните американски и английски среди се боят от настъпващото на силите на Патет Лао. Окачестват се, че те могат да вземат цялата страна и по такъв начин страните, събрали се да преговарят, щели да бъдат поставени пред свършен факт. И пак започнаха съвещания на Запад. Държавният секретар Дийн Ръск и неговите близки сътрудници, между които и Чарлз Болен, специален съветник по съветските въпроси, подработиха позицията на САЩ по лаоския въпрос. Този въпрос бе разискван и на срещата между Дийн Ръск и притиснатия във Вашингтон английски министър на външните работи лорд Хюм.

Съветският съюз посочи ясно и конкретно пътя за разрешаване на лаоския проблем. Лаоският народ горещо приветства миролюбивата съветска инициатива. Народен Китай и Демократична република Виетнам подкрепиха напълно предложението на Съветския съюз. По време на разискванията по външната политика в Долната камара на Индийския парламент Неру заяви, че „възможността да се уреди конфликтът и да се прекрати огънят в Лаос става все по-голяма“. Вратите за по-нататъшни преговори са широко отворени. Дали няма отново да бъдат затръщани от Запада?

Св. ДОНЧЕВ

ПО СТРАНИЦИТЕ НА ЧУЖДЕСТРАННА ПЕЧАТ

ИКОНОМИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ НА ЛАТИНСКА АМЕРИКА

от Г. Бернардо

Според предварителни преценки през 1960 г. икономиката на латиноамериканските страни като цяло е отбелязала незначителен напредък. В повечето страни от континента икономическото развитие не е успяло да надхвърли прираста на населението. Продължи тенденцията към влошаване, характерна за втората половина на петдесетте години, като се изключи 1957 година, когато Суецката криза стана причина за временен подем в континента.

Ако се стиди по предварителните данни, увеличението на производството в латиноамериканските страни на глава от населението през 1960 година е било незначително — както и през 1959 година, когато производството на глава се бе увеличило само с 0,3 на сто. Влошаването на икономическото положение се изразява във факта, че производството на суровини на глава от населението

е спаднало от 3,6 на сто през 1955 година на 0,3 на сто през 1959 година.

Намаляването на производството е още по-тревожно, що се отнася до националния доход, който през 1959 година се увеличил с 1,2 на сто, срещу 3,6 на сто през 1958 г. и 4,7 на сто през 1955 година.

Като се има предвид, че общият прираст на населението в Латинска Америка е 2,6 на сто, всичко това означава, че брутният доход на глава от населението е намалял през 1959 г. с повече от 1 на сто. Не бе отбелязано значително повишение на националния доход и през 1960 г. Възможно е през миналата година за населението на континента да е имало много по-малко потребителни и производствени стоки от преди.

Земеделското производство на глава от населението е спаднало с 2 на сто в сравнение с 1959 година.

Нека разгледаме сега икономическото положение в някои отделни латиноамерикански страни.

В Аржентина индексът за индустриалното производство през първите седем месеца на 1960 година не е надхвърлил цифрата 111 — индекса за 1959 година, който представлява значително спадане в сравнение с 1958 година (125) и с 1957 година (121). В областта на селското стопанство производството на пшенично брашно през първите осем месеца на 1960 година е спаднало на средно 179.400 тона месечно в сравнение със средното месечно производство за същото време на 1959 г. — 202.000 тона.

От Рио де Жанейро се съобщава, че дефицитът във външно търговския баланс на Бразилия през миналата година се е увеличил повече от два пъти в сравнение с 1959 година, или е достигнал 189.500.000 долара срещу 92.500.000 долара. Докато вносът на Бразилия от чужбина се е увеличил със 6,1 на сто, нейният износ е намалял с 1 на сто.

В Чили индексът за манифактурното индустриално производство е спаднал през 1960 г. с 2,3 на сто в сравнение с предишната година. Производството на мед се е увеличило съвсем малко, като средното месечно производство за първите осем месеца на 1960 г. е достигнало 43.300 тона срещу 42.700 тона през 1959 г. По следните сведения говорят, че броят на безработните много се е увеличил.

В Мексико националното производство на блага и услуги се е увеличило с 5,7 на сто в сравнение с 1959 година. До голяма степен благодарение на съществено увеличение на обществените инвестиции. Според сведения на Банко де Мексико, индустриалното производство се е увеличило с 8,4 на сто. Селскостопанското производство е запазило същото равнище, като обаче износът се е увеличил с 22 на сто — увеличаване, което не само се дължи на това, че Мексико про-